

ARGUMENTARI LABORAL I PENSIONS

Eleccions Generals 10 Novembre

1. CONTEXT:

[Argumentari recessió econòmica] En els darrers mesos s'ha instal·lat el marc de que l'economia mundial, en especial l'europea i la nord americana, s'encaminen cap a una recessió econòmica. La recessió econòmica és innegable.

La majoria d'anàlisis econòmiques mostren una forta paletització del creixement mundial, en especial en aquells països que tenen una major tendència a l'exportació.

[RETALLAR EN PRIVILEGIS, BLINDAR DRETS] Davant aquest escenari d'incertesa econòmica on la majoria de famílies encara no ha superat la crisi anterior, és més necessari que mai blindar els nostres drets i sistema públic de benestar per poder enfrontar-nos aquesta recessió amb la major consistència.

Les successives reformes del sistema públic de pensions i les consegüents retallades de drets de la ciutadania en són un exemple més d'un Govern, el del PP, que legisla per als sectors empresarials que representa: els sectors financers i empresarials que han provocat la situació actual i que la crisi la paguin els treballadors i les treballadores amenaçant l'actual model de repartiment, garantia del caràcter adequat i econòmicament suficient de les pensions actuals i futures. I això després d'aportar 90000 milions d'euros per ajuts als Bancs i Caixes (l'equivalent a un any de pensions).

2. PRINCIPALS PROPOSTES PROGRAMÀTIQUES:

Les nostres propostes sobre pensions i model de mercat laboral es basa en els següents eixos:

2.1. DRETS LABORALS

Programa

- Elevar l'SMI fins als **1.200 euros al mes**, de manera que aconseguixi el 60% del salari mitjà a Espanya, tal com estableix la Carta Social Europea.
- **Eliminar la prevalença del conveni d'empresa Vs. conveni sectorial.** Abans de la RL de 2012, els convenis de sector funcionaven com un sòl en matèria salarial i de condicions mínimes de treball. L'eliminació de la prevalença del

conveni de sector va afeblir el rol del sindicats en benefici de les empreses. Reequilibrar el marc de la negociació col·lectiva, retornant el seu paper a la representació dels treballadors, és una necessitat urgent si en veritat es pretén frenar la precarització de les condicions de vida i treball dels treballadors del nostre país. El Govern del PSOE, malgrat haver-se compromès en in comptables ocasions a derogar aquest aspecte de la Reforma Laboral, en realitat només ha frenat la reformes legislatives que eren necessàries.

- **Limitació de la durada màxima dels contractes temporals a sis mesos.** Solament mitjançant la regulació en conveni col·lectiu sectorial caldria identificar aquelles causes específiques que poguessin habilitar a una única pròrroga d'aquests contractes per altres sis mesos.
- **Erradicació de la figura del fals autònom:** En els últims anys s'ha tolerat la proliferació d'empreses de serveis, particularment en l'anomenada "economia digital", que pretenen sostreure's de les seves responsabilitats com a patrons al·legant que els seus treballadors són autònoms (UBER; DELIVEROO; CABIFY; GLOVO; AMAZON). Aquesta pràctica representa una reculada en les relacions laborals a l'era preindustrial, i **ha de ser erradicada**.

Argumentari i missatge

- Derogar les reformes laborals de PP i PSOE per injustes i inútils. Substituir la normativa derogada per una llei que defineixi un sistema de relacions laborals, que asseguri el treball digne.
- Necessitem una pujada del SMI a 1200€. El 15% de les treballadores i treballadors a Espanya estan en risc d'exclusió social. El pes dels salaris no ha recuperat els nivells precrisis (47% del PIB, descens d'un 6%), mentre que el benefici empresarial s'ha incrementat un 3% aconseguint el 42,5%.

2.2. PENSIONS

Programa

És un insult als pensionistes en general i a tots aquells que s'han mobilitzat en particular, el que es pretengui tancar un acord sense abordar l'edat de jubilació, el model de finançament o les prestacions de viduitat.

- Des d'ECP ens vam oposar a la proposta de considerar la renda o la situació econòmica de les vídues com a condició per a poder accedir a les

prestacions. Quant a mesures immediates perquè els pensionistes no perdin poder adquisitiu, hem proposat l'actualització de les pensions a l'IPC per llei, però també hem aprofundit en propostes de gran importància, no sols per a garantir la sostenibilitat del sistema sinó per a enfortir-lo i pagar més i millors pensions.

- Estem en contra de què es parli de reformar les pensions sense proposar mesures complementàries de finançament del sistema per a tallar aquesta qüestió. Necessitem un nou acord entre generacions basat en el principi de solidaritat. Més clarament, el reconeixement de pensions dignes als treballadors retirats està lligat a la creació d'ocupació decent per als treballadors joves. No és possible l'un sense l'altre.
 - La principal amenaça per al sistema públic de pensions és la precarietat laboral: existeix una relació directa entre les últimes reformes laborals i les tensions financeres que està experimentant la Seguretat Social. La rectificació de la reforma laboral s'imposa i si el PP i el PSOE no ho fan estan mentint quan pregonen que defensen les pensions.
 - Incrementar els ingressos del sistema i eliminar mesures errònies com les bonificacions i deduccions en les cotitzacions empresarials a la Seguretat Social:
 - Suprimir el topall màxim de cotització: 7.000 milions d'euros.
 - Eliminar bonificacions i deduccions en les cotitzacions empresarials a la Seguretat Social: 1.800 milions d'euros.
 - Lluita contra el frau a la Seguretat Social: 6.000 milions d'euros.
 - Assumpció per part de l'Estat de despeses administració de la Seguretat Social: 4.000 milions d'euros.
 - La pressió fiscal a Espanya (34,4 per cent del PIB) és sensiblement inferior a la mitjana de l'eurozona (41,5 per cent), per la qual cosa hi ha un ampli marge per a avançar per aquest camí. La majoria dels països del nostre entorn financen les pensions amb impostos en major o menor mesura, la qual cosa sens dubte avala aquesta possibilitat.
- Les pensions com un dret fonamental haurien d'estar constitucionalitzades, la reforma de la Constitució ha d'anar en la direcció de blindar drets.
 - L'article 50 de la Constitució diu que els poders públics han de garantir la "suficiència econòmica als ciutadans durant la tercera edat". La Comissió no està contemplant mesures efectives per a evitar una futura privatització de les pensions.

→ Cinc dels 9,7 milions de pensionistes es troben en una situació d'insuficiència d'ingressos. La Comissió del Pacte de Toledo no es planteja com a objectiu garantir la suficiència de les pensions com garanteix la Constitució.

Argumentari i missatge

1) Esgotament del fons de reserva de la seguretat social ("guardiola de les pensions"). Els recursos del Fons van aconseguir en el 2011 66.815 milions d'euros, però des de la victòria del PP en les eleccions s'han esgotat, trobant-se actualment en el nivell més baix: 5.043 milions d'euros.

→ El PP va portar a la fallida el sistema de pensions per a justificar la seva futura privatització i desviar un gegantesc flux de capital cap als bancs (plans privats de pensions).

2) Reformes laborals del PP i del PSOE: Enfonsant els salaris de la població treballadora, les cotitzacions socials s'han ressentit: l'Autoritat Fiscal Independent xifrava en 15.000 milions d'euros l'impacte de la reforma laboral de 2012 sobre els fons de la Seguretat Social.

3) Les reformes de 2011 i 2013: El retard de l'edat de jubilació (2011) implica una retallada aproximada del 10% de les pensions públiques, mentre que l'ampliació del període de referència perjudica especialment dones i joves a causa de la precarietat laboral.

→ No compartim la intenció d'ampliar de 35 a 37 anys el període cotitzat necessari per a aconseguir el cent per cent de la base reguladora. Estem igualment en desacord sobre la proposta que la gent treballi més enllà dels 67 anys. Des d'ECP el retorn a 65 anys com a edat de jubilació.

4) Bretxa de gènere: diferència negativa del 37% en la quantia de les prestacions que perceben les dones respecte a els homes. A més, aquesta bretxa podria incrementar-se en els pròxims anys a causa de la precarietat laboral i a la discriminació de les dones en el mercat de treball en termes d'ingressos i trajectòries laborals.

3. ARGUMENTARI I MISSATGES GENERAL:

→ Només si nosaltres som forts podem garantir una majoria progressista que blindi les pensions i aposti per la pujada de l'SMI a 1200 euros. ECP és l'única garantia de que això passi perquè el PSOE, quan miri a la dreta de Rivera i Casado, no ho farà.

Altres missatges:

- El cas de les pensions és el millor exemple del que estem defensant en aquesta campanya: només podrem superar aquesta futura recessió avançant i blindant drets amb majoria progressista. Amb PP i Cs pagaran aquesta crisi, com l'anterior, els més vulnerables mentre les grans fortunes i empreses continuen enriquint-se.
- El Govern de Pedro Sánchez s'ha negat fins al moment a garantir per llei la pujada de les pensions al nivell del cost de la vida i per això ara veiem com el Partit Popular amenaça amb baixar l'SMI i les pensions.
 - El PSOE es compromet ara, en campanya electoral, a pujar les pensions segons l'IPC aquest desembre cara el 2020 mentre que pel 28A proposava plans d'empresa com a complement a les pensions públiques.
 - El que alguns anomenen "podemització de la economia" s'ha demostrat clarament positiu pel país: la pujada de les cotitzacions fruit d'un augment dels salaris ha impulsat la recaudació de la Seguretat Social que ha recautat més de 20.000 milions fins al febrer, un 6'5% que l'any anterior. Només amb salaris dignes podrem fer que les famílies arribin a final de mes i puguin tenir les necessitats bàsiques cobertes. Poder viure d'una manera digne és un dret.
- Després d'haver treballat i lluitat tota la vida, els nostres pensionistes no es mereixen que cap Govern els obligui a mobilitzar-se cada any per un dret que és seu i que és nostre. Els partit socialista i popular només se'n recorden dels pensionistes quan estan en campanya.
 - Les pensions públiques constitueixen un dret dels ciutadans i l'Estat ha de proveir els recursos necessaris per a fer-lo efectiu, també mitjançant impostos.

4. COMPARATIVA AMB ALTRES PARTITS:

→ PSC-PSOE:

- Juguen al contraatac. Han fet moltes declaracions però no han fet cap modificació o canvi de calat tal com s'havien compromès (ex. Reforma laboral, dret a vaga, servei domèstic, etc.).
- No tenen propostes ni mesures per obligar a que les empreses respectin els drets laborals i ambientals. Acostument en contradir-se sobre la derogació de la reforma laboral. Als mitings diuen una cosa i després la ministra d'economia diu un altre.

- Pensions: El PSOE es compromet ara, en campanya electoral, a pujar les pensions segons l'IPC aquest desembre cara el 2020 mentre que pel 28A proposava plans d'empresa com a complement a les pensions públiques.
- El PSOE demana l'abstenció a PP i Cs, oferint un acord per un nou Pacte de Toledo, que garanteixi, mitjançant el seu blindatge en la Constitució, la sostenibilitat i suficiència del sistema públic de pensions, actualitzant-les conforme a l'IPC real i augmentant la quantia de les pensions mínimes i no contributives.

→ PP:

- La política laboral del PP i Cs, és fer els rics més rics i els treballadors cada cop més pobres i amb menys drets laborals. L'herència del PP ha estat retallada de les pensions, retallades de drets i retallades del poder adquisitiu. Nosaltres som un dic contra les retallades.
- El que és un perill per a l'economia i per al país és la seva corrupció. La corrupció costa a Espanya 90.000 milions d'euros l'any segons un estudi dels verds europeus. 1.900 euros per persona de l'Estat. Això sí que és un perill per a l'economia.

→ Cs:

- Saben què ha significat "podemitzar" l'economia? Pujar l'SMI, Permisos de paternitat de 16 setmanes, i tot el que el PSOE no s'ha atrevit a complir: llei canvi climàtic, regulació dels preus del lloguer....
- Una economia taronja ja sabem què significa: que el salari pugui un 1% com en el pacte Rivera-PSOE en comptes d'un 22% com en el nostre acord de pressupostos.

→ Pdcats-JxCat:

- L'expoli social és que Catalunya lidera avui els podis de la vergonya com el preu de les taxes universitàries, els desnonaments, les llistes d'espera o el 30% de les persones joves aturades. Catalunya necessita una hisenda pròpia, però sobretot un govern decent que la gestioni.
- L'expoli social va ser del 3%, les retallades d'Artur Mas i la privatització de la salut de Boi Ruiz, amb la qual ERC es sent força còmode sent ambaixadora de la llei aragonès amb el mateix esperit externalitzador.

→ ERC:

- Després de tibar els pressupostos més socials de la història, que apostava per la pujada del SMI i pensions, amb una actitud de bloqueig constant; va optar per donar un xec en blanc al partit socialista, i fent-li de portaveu, evitant que UP-ECM pogués negociar una majoria que marques un rumb progressista.